

בית הדין האזורי לעבודה בחיפה

התובע: ד"ר למדעים יגאל גולן עו"ד
 ת.ז. 007855299
 שדרות יצחק 18 חיפה 34482
 טל. 04-8381835 פקס 04-8191548

נגד

הנתבעים: 1. יבמ ישראל בע"מ.
 בית יבמ, דרך אם המושבות 94
 קרית אריה, פתח תקוה, 49527
 טל. 03-9188111

2. יבמ ישראל מדע וטכנולוגיה בע"מ
 אוניברסיטת חיפה
 הר הכרמל, חיפה, 31905
 טל. 04-8296211

כתב תביעה

בית המשפט מתבקש לקבוע כי החלק ששולם לתובע תחת הסעיף הוצאות נסיעה, אינו אלא שכר לכל דבר ועניין ולחייב את הנתבעות לשלם בגין רכיב זה פיצויים בסך 63,322 ₪.

בית המשפט מתבקש לקבוע כי עבור שעות נוספות שעבד התובע מתאריך 11/5/2003 ועד לתאריך 30/11/2003 מגיע לתובע שכר עבודה בסך 62,152 ש"ח.

בית המשפט מתבקש לקבוע שכל הסדרי הפרישה הקיימים בחברת יבמ ישראל בע"מ, חלים על התובע ולפיכך מגיע לו מענק פרישה בסכום של 919,002 ₪.

רקע

1. במחצית השניה של 1984 עבדתי כעובד עם קביעות ובמעמד של מנהל צוות ברשות פיתוח אמצעי לחימה, שהיתה באותה עת יחידת סמך במשרד הביטחון.

2. בפגישה עם ד"ר רון פינטר שעבד אותה עת במרכז המדעי של יבמ ישראל בע"מ (להלן: "יבמ ישראל" או "יבמ") בחיפה, סיפר לי רון שיבמ ישראל מחפשת חוקרים והמליץ לי להגיש את מועמדותי. כשהעליתי לפניו את העובדה שכעובד ביחידת סמך של משרד הביטחון יש לי קביעות בעבודה, ובנוסף אני זכאי לשנת שבתון אחת ל־6 שנים, ציין רון שגם ביבמ המצב דומה. ביבמ נהוגה מדיניות של עבודה לכל החיים, והמרכז המדעי בחיפה נוהג לשלוח את החוקרים לתקופות

השתלמות ארוכות במרכז המדעי של חברת יבמ העולמית ביורקטאון. בהסתמך על דברי רון פניתי ליבמ לברר את אפשרויות העסקתי.

3. ביבמ ראיין אותי ד"ר מיכאל רודה ששאל על עבודתי המקצועית ברפא"ל (בעיקר בנושאים של אלגוריתמים היוריסטיים ובינה מלאכותית) והסביר לי על מדיניות יבמ ביחס לעובדים בכלל (עבודה לכל החיים) ועל התנאים במרכז המדעי חיפה בפרט, כולל נסיעות השתלמות ליורקטאון. במידה רבה היתה בדברים אלו חזרה על מה שכבר נמסר לי על ידי ד"ר רון פינטר. בנוסף ראיין אותי גם מנהל המרכז המדעי פרופסור יוסף רביב, שהסביר לי שאתקבל לעבודה תחילה לתקופת נסיון של חצי שנה או יותר ורק לאחר מכן אהפוך להיות עובד קבוע ביבמ.
4. לאור הדברים ששמעתי על מדיניות יבמ הן בנוגע להעסקת עובדים והן בנוגע לאפשרויות השתלמות ופיתוח אישי, הבעתי את נכונותי לעבוד ביבמ. ביום 30/9/1984 קבלתי הצעת עבודה בכתב שצילום ממנה מצורף לכתב תביעה זה ומסומן נספח 1.
5. בפועל התחלתי את עבודתי ביבמ ב 16/12/1984, צילום מכתב המאשר קבלתי לעבודה לתקופת נסיון מצורף לכתב תביעה זה ומסומן נספח 2.
6. במהלך חודשי עבודתי הראשונים הוזמנתי להשתתף ביום עיון לעובדי יבמ חדשים שהתקיים במשרדי יבמ ישראל בתל אביב. באותו יום עיון הודגשה שוב ושוב מדיניות יבמ בדבר מתן תעסוקה לעובדים לכל החיים, הן בעולם בכלל והן בישראל בפרט.
7. ביום 16/6/1985 קבלתי מכתב מיהושע מאור מנכ"ל יבמ ישראל על העברתי למעמד של עובד קבוע. צילום המכתב מצורף לכתב תביעה זה ומסומן נספח 3.
8. בתחילת שנת 1990 החליטה יבמ להפוך את המרכז המדעי בחיפה לחברת בת, שהתנהלה תחת שמות שונים. שמה המיועד בזמן הקמתה היה י.ב.מ ישראל – תוכנה וטכנולוגיה בע"מ ושמה הנוכחי הוא IBM Haifa Labs (להלן: "יבמ חיפה"). לקראת מעבר העובדים לחברת הבת קבלו העובדים הבטחה מפורשת לפיה:

"מדיניות ההעסקה של שתי החברות, לרבות מדיניות השכר, ההטבות, הקידום, ושאר תכניות הניהול וכח אדם, תהיה זהה בכל, ולא יחול כל שינוי עקב המעבר בתנאי העסקתך"

 מכתב המאשר זאת נשלח ביום 15/1/90 לעובדים וצילומו מצורף לתביעה זו ומסומן נספח 4.

9. בשנת 1993 בעקבות כניסתו של Lou Gerstner לתפקיד מנכ"ל יבמ העולמית, הודיעה חברת יבמ על הפסקת מדיניות העסקת עובדים לכל החיים, תוך פיטורים נרחבים של עובדי יבמ בכל העולם כולל בישראל. אותם עובדים שפוטרו קבלו מענקי פרישה נדיבים בעקבות הפרת ההסכם אתם. מאז ממשיכה יבמ ישראל לשלם לעובדים ותיקים שהתקבלו לעבודה כאשר היתה בתוקף מדיניות של העסקה לכל החיים, מענקי פרישה מיוחדים כאשר הם עוזבים את יבמ לפני הגיעם לגיל פנסיה.

הליך הפיטורים

10. בשנים האחרונות הופכת יבמ חיפה ממקום שעיקר עיסוקו במחקר ופיתוח, למקום שעוסק בעיקר בכתיבת תוכנה. כתוצאה מכך יותר ויותר חוקרים, במיוחד מבוגרים, מפוטרים בהליך שאינו מקובל ביבמ בישראל ובעולם בכלל.

חוקרים בכירים שהצטיינו במחקר במשך שנים רבות, מועברים לתפקיד של תכנת זוט ומקבלים ציון נמוך (ללא קשר לעבודתם), המאפשר ליבמ חיפה לפטרם בהתאם למדיניות יבמ העולמית. תהליך זה התרחש גם במקרה שלי, אך מכיוון שאיני מערער על עצם הפיטורים, אין לדעתי מקום להכנס בפירוט להליך עצמו שלמרות שהתיימר להיות "הוגן", לא היה אלא פיטורים שרירותיים הקשורים בשינוי מבנה החברה ומטרותיה. בסופו של דבר מדובר בפיטורים שמטרתם העיקרית הורדת עלות העבודה (הפרש בין שכר של עובד בעל ותק ועובד חדש) והתרוצים השונים בא להסתיר עובדה זו.

11. המכתב על סיום עבודתי ביבמ חיפה נשלח אלי ביום 18 ליולי 2004 והעתקו מצורף לכתב תביעה זה ומסומן נספח 5.

12. ישנו קושי מהותי לעובד התובע את מעבידו לשעבר בבית המשפט. רוב המידע הרלוונטי נמצא בידי המעביד ולעובד אין כל אפשרות לקבלו ללא פניה לבית המשפט. גם כאשר ישנו מידע חלקי בידי חלק מהעובדים, עובדים אלו אינם מוכנים למסור פרטים על המידע המצוי ברשותם. חלק מהעובדים שפרשו קבלו מענקים אותם יצטרכו להחזיר אם ימסרו מידע על הסכומים שקיבלו. חלק מהעובדים אינם מוכנים למסור פרטים נגד המעביד מחשש לפיטורים. חלק מהמסמכים עליהם מסתמכת תביעה זו אינם ברשות התובע אלא ברשות הנתבעות, ללא גילוי מסמכים אלו לא יוכל התובע להוכיח את תביעתו.

תביעה להפרשי פיצויים

13. החל בחודש אוגוסט 1994 קבלתי כחלק מהמשכורת תוספת שכונתה במשך השנים בשמות שונים שכללו תמיד את הביטוי "הוצאות רכב" (להלן: "הוצאות רכב"). יש להבין שלא מדובר בהוצאות רכב, שכן בכל מקרה בו נסעתי בתחבורה ציבורית או ברכבי הפרטי לצורכי עבודתי ביבמ חיפה, הוחזרו

לי מלוא ההוצאות.

14. בעקבות פיטורי שלחתי ליבמ ביום 20 ליולי 2004 בקשה לקבל פיצויי פיטורין גם על רכיב השכר הוצאות רכב. העתק המכתב מצורף כנספח 6 לכתב תביעה זה. בתשובת יבמ מיום 11 לאוגוסט 2004 שהעתקה מצורף לכתב תביעה זה כנספח 7, מודה יבמ שלא מדובר כלל בהוצאות רכב אלא בתשלום דמי נסיעה לעבודה. טענה זו היא מגוחכת.
15. לפי ההסכם הקיבוצי הכולל צו הרחבה כאשר מדובר בהוצאות נסיעה חלים הכללים:
- א. התשלום הוא עבור נסיעות שבוצעו בפועל בלבד. לכן לא מקבלים רכיב נסיעות עבור ימי מחלה, ימי מילואים, ימי חופשה או שהות בתפקיד בחו"ל. במקרה שלי התקבל רכיב הוצאות הרכב בכל המקרים שנמנו לעיל ואחרים, ללא יוצא מן הכלל.
- ב. הסכום המגיע לעובד בגין הוצאות עבור נסיעות מוגבל בתקרה, הסכום שקבלתי עבור הגבלה זו פי כמה וכמה.
16. דמי הנסיעה מביתי למקום עבודתי ביבמ הוא כיום 5.5 ₪ לכיוון אחד. כרטיסיה של 10 נסיעות עולה 41.60 ₪ וכרטיס חודשי חופשי בחיפה עולה 216 ₪. ברור שהחזר הגבוה פי 15 מסכום הוצאות הנסיעה בפועל אינו סביר. לפי הפסיקה יבדוק בית המשפט האם חלק מרכיב השכר בו מדובר הוא פיקטיבי ויקבע איזה חלק יחשב כשכר לכל דבר.
17. על המצב המשפטי בנושא הוצאות נסיעה ראה למשל פסקי הדין:
- א. בית הדין האזורי לעבודה – חיפה ע"ב 1788/98 איתן פאולמן נ' כרמל אולפינים בע"מ (לא פורסם מופיע בפדע-אור):
- "בעוד השימוש שעשה התובע בהסעה שהעמידה הנתבעת לעובדיה אינה שוקלת ודי שהתובע לא פנה לקבל מהנתבעת אישור שלא להשתמש ברכבו לצרכי העבודה ולא יזם הפסקת השתתפות המעביד בהוצאות אחזקת רכב כדי לקבוע כי ההסדר על פי הסכם העבודה של 1800 ק"מ ועלות רשיונות וביטוחים, לחודש הוא אמיתי וסביר.
- מה גם שלפי חישובי הנתבעת מרחק מקום העבודה מביתו של התובע הוא של 25 ק"מ לכל כיוון ואילו השתמש התובע ברכבו כדי להגיע לעבודה מידי יום, היה נוסע כ-1,300 ק"מ, בנוסף לנסיעות מיוחדות בתפקיד.

על סמך האמור לעיל, ברור כי אילו המסכת הראייתית ביחס לתשלום עבור אחזקת רכב היתה מצטמצמת לקבוע בהסכם העבודה, קביעתנו היתה כי השתתפות זו של הנתבעת באחזקת רכב הינה אמיתית וסבירה ואינה חלק מהשכר הקובע.

אלא מה, בפנינו התגלו שתי עובדות נוספות; האחת, כי כבר בחודש עבודתו הראשון של התובע שולם לו רכיב נוסף של אחזקת רכב עבור 350 ק"מ נוספים ל-1800 הנ"ל (כרמל 15 מוצג נ/1), והשניה כי ביום 24/4/91 (נספח ב' לתצהיר התובע מוצג ת/1) ניתנה החלטה להגדיל את השתתפות החברה בהוצאות אחזקת רכב התובע, תוך ציון ערך כספי (ולא ק"מ) של התוספת בסך 600 שח ברוטו לחודש החל מ-1/1/92, ובסכום נוסף של 600 שח ברוטו, החל מ-1/1/92, וזאת כאשר מחומר הראיות עולה, כי לא חל כל שינוי כלשהו בעבודתו של התובע, שחייב תוספות אלו; הוא התגורר באותה כתובת וביצע אותה עבודה, ובאותו היקף, ומכאן ועל רקע עדותו של מר פלדמן, כי כעקרון היו מקרים שהחברה שילמה תוספת שכר בצורת תוספת קילומטרג', ועל רקע ההלכה הפסוקה:

"גם תשלום גלובלי, שאינו מותנה בהכרח בדיווח, או בחפיפה מלאה או חלקית להוצאה שהוצאה לצרכי העבודה - יכול להיחשב להחזר הוצאה להבדיל משכר רגיל. אולם זאת כל אימת שקיימת זיקה של ממש בין ההוצאה לבין התשלום המשולם בגינה לעובד, ולא די בזיקה ערטילאית" (דב"ע נד/3-242, יצחק טורג'מן - ציאור תעשיות בע"מ, לא פורסם).

ונוכח כך שלא מצאנו זיקה מעשית בין ההוצאות הנ"ל לבין התשלום לתובע, אנו קובעים כי התוספת עבור 350 ק"מ ועוד 1200 שח הם תוספות שכר, במסווה של תוספת אחזקת רכב"

ב. בית הדין האזורי לעבודה בחיפה עב' 301772/97 דוד ישראל נ' כרמל אולפינים בע"מ (לא פורסם):

"ח. התוצאה מכל האמור לעיל היא כי חלק הק"מ בין 1,585 ל 800 היווה תוספת שכר לכל דבר ועניין, וככזה יש להכלילו בחישוב השכר הקובע לצורך חישוב פיצויי הפיטורין שמגיעים לתובע, סה"כ זכאי התובע להשלמת פיצויי פיטורין בגין רכיב זה לפי הסכום המתקבל ממכפלת הפרש הק"מ שעומד על 785 ק"מ (800-1585) בתעריף חשב במועד הרלבנטי (2.08 שח לק"מ)"

ג. בית הדין האזורי לעבודה בבאר-שבע דמ 002386/02 לאה קרוטשה (סלע) נ' ח.י.ל. החב' הישראלית לשיווק לתייר בע"מ (לא פורסם מופיע בפדע-אור):

"6. רכיב הנסיעות כחלק משכר היסוד של התובעת: . . .

ב. התובעת טוענת לראשונה בסיכום טענותיה, כי דמי הנסיעות ששולמו לה מידי חודש במשכורתה בשעור 500 ₪ הינו סכום מופקע ומוגזם, אין מדובר בהחזר הוצאות אלא בחלק משכרה. מטעם התובעת העיד רוני מרציאנו מזכיר האגוד המקצועי, אשר טיפל בעניינה של התובעת עובר להגשת תביעתה (מכתב מיום 2.5.02), כי החזר הוצאות הנסיעה אינו עולה על 130 ₪ לחודש שהינו מחיר של כרטיס חודשי חופשי באילת. לפיכך, נכתה התובעת משיעור הוצאות הנסיעה את ההוצאות הממשיות לטענתה, וביקשה לכלול בשכר היסוד שלה סך 396 ₪ לצורך חישוב פיצויי פיטורים.

...

ד. לאחר עיון בטענות הצדדים, מסקנתי, כי התובעת לא השכילה להוכיח, כי מדובר ברכיב "פיקטיבי" ולו בחלקו.

יצוין, כי התובעת תומכת טענתה בטענות עובדתיות אשר לא נטענות בכתבי טענותיה ולא הועלו בהתכתבות כלשהי קודם לכן. אף אם ספק אם מדובר "בשינוי חזית", גירסת הנתבעת בדבר שיעור הוצאות, בשים לב לעובדה, כי התובעת השתמשה ברכבה הפרטי ולעתים נסעה פעמיים ביום מביתה למקום העבודה, מובילים למסקנה, כי יש להעדיף גרסת הנתבעת מגרסת התובעת ולא הוכח כי מדובר ברכיב "פיקטיבי".

18. יש כמובן לשים לב שחלו שינויים ברכיב השכר שקבלתי שנקרא "החזר הוצאות רכב". ראוי במיוחד לציין את התוספת שקבלתי בשנת 1999 כשעליתי בדרגה (אך כמובן לא שיניתי את מקום מגוריי), וכן את ההורדה בהחזר הוצאות לכלל העובדים (בשנת 2002 עם התחלת ההורדה ב 2003), שגם כן לא היתה קשורה כלל לשינויים בהוצאות הנסיעה לעבודה.

19. מסקנה חד משמעית היא שמדובר בתשלום עבור שכר לכל דבר ועניין במסווה של הוצאות רכב או "נסיעות".

20. יבמ חיפה לא הפרישה עבור פיצויים לקופות הגמל והפנסיה שלי, עבור רכיב שכר זה. מגיע לי לכן עבור השלמת פיצויים לפי החשבון הבא:

א. תשלום אחרון עבור רכיב הוצאות רכב 3450 ₪ (ראה תלוש שכר יוני 2004 שהעתקו מצורף כנספח 9) פחות עלות כרטיס חופשי חודשי בסך 216 ₪ סך הכל שכר בסך 3234 ₪ שעבורו לא הופרשו פיצויים.

ב. תקופת העבודה החל מ 17/12/1984 ועד 22/07/2004 19 שנים ו 7 חודשים.

ג. פיצויים לפי שכר חודש עבור כל שנת עבודה, יהיו 63,322 ₪.

תביעה לתשלום עבור שעות נוספות

21. בינואר 2003 נמסר לי על ידי ד"ר דוד ברנשטיין שהיה מנהל המחלקה בה עבדתי, כי אין לו יותר אמון בי ולכן החליט להציב אותי בתפקיד של תכנת זוטרי בקבוצת תוכניתנים שעסקה בפיתוח תוכנה.
22. חוק שעות עבודה ומנוחה תשי"א 1951 קובע בסעיפים הרלוונטיים לתביעה זו כך:
- "10. העבדה המותרת בשעות נוספות (תיקון: תשנ"ג)
 (א) העבדת עובד בשעות נוספות מותרת -
 (1) כשתאונה או מאורע בלתי צפוי מראש מחייבים זאת, או כשיש לטפל באופן דחוף במכונות או בציוד, ואינה מותרת אלה במידה הדרושה למניעת הפרעה קשה בתהליך הרגיל של העבודה, או למניעת נזק לגוף או לנכס שאין למנוע אותו בדרך אחרת";
- ...
- "16. גמול שעות נוספות
 (א) הועבד עובד שעות נוספות, ישלם לו המעביד בעד שתי השעות הנוספות הראשונות שבאותו יום שכר עבודה לא פחות מ-1.25 מהשכר הרגיל, ובעד כל שעה נוספת שאחריהן לא פחות מ-1.5 מהשכר הרגיל".
- ...
- "30. תחולת החוק (תיקון: תשכ"ט, תשל"א)
 (א) חוק זה אינו חל על העבדתם של: -"
- ...
- (5) עובדים בתפקידי הנהלה או בתפקידים הדורשים מידה מיוחדת של אמון אישי;
 (6) עובדים שתנאי עבודתם ונסיבותיה אינם מאפשרים למעביד כל פיקוח על שעות העבודה והמנוחה שלהם".
23. כמעט בכל ישיבה שבועית בהנהלת מנהלת הקבוצה שרה פורת בה הוצגה תוכנית העבודה העתידית, ברור היה שאין בצוות מספיק אנשים לסיים התוכנית בזמן. תשובת שרה פורת לבקשת עזרה נוספת היתה שמצופה מכל עובד שיעבוד לפחות 50% שעות נוספות.
24. לכל הדעות משרה רגילה של תכניתן אינה משרה הדורשת אמון מיוחד, די לציין שלא מעט חברות משתמשות במתכנתים שהם למעשה עובדי קבלן. ביבמ חיפה עובדים בין מאות המתכנתים גם מתכנתים במשרה חלקית לפי שעות. ברור שלא נדרש אמון מיוחד לתפקיד ביבמ חיפה, ויבמ חיפה

מפקחת באופן מלא על תפקודם ושעות עבודתם של התכנתים.

25. הפסיקה מתנה תשלום עבור שעות עבודה נוספות באפשרויות הפיקוח הקיימות למעסיק. במקרה של יבמ חיפה יש להביא בחשבון את הנקודות הבאות:
- א. הכניסה והיציאה מבניין יבמ נשלטת ברוב שעות היום על ידי מחשב המתעד כל כניסה ויציאה של עובד לבנין. העובד נכנס ויוצא בעזרת כרטיס מגנטי מיוחד ושעת הכניסה והיציאה נרשמת במחשבי החברה.
- ב. מנהלי צוותי התכנתים נמצאים בעבודה בקרבה פיזית המאפשרת להם פיקוח צמוד על כל אחד מעובדיהם.
26. מבוקש תשלום עבור כל שעות העבודה הנוספות בהם עבדתי בפועל מיום שהוצבתי לעבוד כמתכנת בינואר 2003 ועד ליום בו הפסקתי לעבוד כמתכנת בדצמבר 2004. יחד עם זאת אין בידי רישומים של שעות עבודתי עבור כל התקופה הזו. בית המשפט יתבקש לאפשר תיקון כתב התביעה בהתאם לרישומי שעות העבודה שיתקבלו מיבמ חיפה החל מ 1/1/2003 ועד ל 10/05/2003.
27. בתקופה 11/05/2003 עד 30/11/2003 ערכתי רישום מדויק מידי יום של שעות עבודתי. רישומים אלו מסוכמים בטבלה שהעתקה מופיע כנספח 8 לכתב תביעה זה. לפי רישומים אלו עבדתי סך הכל 182:07 שעות עבורן מגיע לי 125% משכרי לשעה ו 107:23 שעות עבורן מגיע לי 150% משכרי לשעה. שכרי בתקופה 11/5/2003 ועד 30/11/2003 היה 28188 ₪ לחודש (ראה תלוש שכר מאי 2003 שהעתקו מצורף כנספח 10) או 160 ₪ לשעה (לפי 22 ימי עבודה בחודש בממוצע ו 8 שעות עבודה ליום) לכן מגיע לי שכר עבור שעות עבודה נוספות סך של 62,152 ₪.

תביעה לתשלום מענק פרישה

28. כאמור החל בשנת 1993 הודיעה יבמ ישראל על הפסקת מדיניות העסקת עובדים לכל החיים תוך פיטורים נרחבים של עובדי יבמ ישראל. באותה עת פורסם לעובדים שכל העובדים המפוטרים יקבלו מענקים לפי נוסחת חישוב (שלא פורסמה) הלוקחת בחשבון את הותק של העובד בחברה ואת מספר השנים עד ליציאת העובד לפנסיה (אילו היה ממשיך בעבודתו בי.ב.מ).
29. למיטב ידיעתי מאז ממשיכה יבמ ישראל לשלם לעובדים ותיקים שהתקבלו לעבודה כאשר היתה בתוקף מדיניות של העסקה לכל החיים, מענקי פרישה מיוחדים כאשר הם עוזבים את יבמ לפני הגיעם לגיל פנסיה. גם כיום מחושבים מענקים אלה לפי נוסחה שאינה מפורסמת ואינה ידועה לי. המענקים ניתנים כאמור לפי נוסחת חישוב כאשר כל עובד מקבל אך ורק את תוצאת החישוב

הרלוונטית לו. עובדים שקיבלו מענקים הוחתמו על הסכם המחייבם לשמור מידע על גודל המענק בסוד על מנת למנוע מיתר העובדים את המידע. כתוצאה מכך אין באפשרותי להביא מידע זה בפני בית המשפט.

30. במשא ומתן שהתנהל בעקבות החלטת יבמ חיפה לפטר אותי, נמסר לי שיבמ חיפה מוכנה גם היא לתת לי מענק פרישה בגובה של 6 משכורות חודשיות. מכיוון שממידע חלקי שהגיע לידי, התברר שיבמ ישראל נותנת במקרים דומים לשלי מענקים בסכומים גבוהים הרבה יותר, סרבתי להצעה. עמדתי לפיה מגיע לי מענק פרישה באותו היקף ולפי אותה נוסחה הקיימת בתל אביב, לא התקבלה.

31. כפי שנכתב בנספח 4:

"מדיניות ההעסקה של שתי החברות, לרבות מדיניות השכר, ההטבות, הקידום, ושאר תכניות הניהול וכח אדם, תהיה זהה בכל, ולא יחול כל שינוי עקב המעבר בתנאי העסקתך"

מנוסח זה ברור שמענק הפרישה בשתי החברות יבמ ישראל ויבמ חיפה לגבי עובדים שקיבלו התחייבות זו חייב להיות זהה. התעלמות יבמ חיפה ממסמך זה היא הפרת הסכם שאין הדעת סובלת.

32. משיחות שלי ושל עובדי יבמ אחרים עם מספר פורשים התקבל מידע חלקי על גובה המענק שקבלו אנשים במעמדי שפוטרו מיבמ ישראל. לפי מידע זה גובה המענק שהייתי מקבל לו הופעלה במקרה שלי אותה נוסחה המופעלת ב.י.ב.מ ישראל, היה בין 24 ועד 36 חודשי משכורת.

33. שכרי האחרון היה 28277 ₪ (ראה תלוש שכר יוני 2004 שהעתקו מצורף כנספח 9). המענק אותו אני תובע (בהעדר כרגע נתונים נוספים) הוא של 32.5 חודשי שכר (בהיותי בזמן הפיטורים 65 חודשים לפני יציאתי לפנסיה) סך הכל 919,002 ₪.

34. במסגרת תביעה זו מתבקש בית המשפט להורות ליבמ לגלות לתובע את הנתונים הבאים:

א. רשימה של פורשים מיבמ שהתקבלו לעבודה לפני שנת 1988, כאשר עבור כל פורש ינתנו הפרטים הבאים:

מספר שנות העבודה, מספר שנים ליציאה לפנסיה, גובה מענק הפרישה שניתן לעובד מחושב בכפולות של שכרו האחרון.

ב. ברור שהרשימה לא תכיל כל פרטים מזהים של העובדים שפרשו, והעובדים יצוינו במספר סידורי בלבד.

במידה ומהמידע שיתקבל יתברר שגובה המענק המגיע לי גבוה יותר, יתבקש בית המשפט לאפשר תיקון כתב תביעה זה בהתאם.

35. לחילופין אם בית המשפט לא יכיר בתביעה לקבלת מענק פרישה כנהוג ביבמ ישראל, אני מבקש שבית המשפט יקבע כי מגיע לי פיצוי בסכום של 919,002 ₪ על הפרת חוזה העבודה בחוסר תום לב ובכוונה להתעשר על חשבוני שלא כדין.

סיכום

36. בית דין נכבד זה מוסמך לדון בתביעה, מאחר שבין התובע לנתבעת 2 התקיימו יחסי עובד - מעביד, ומאחר שמקום עבודתו של התובע בנתבעת 2 נמצא בתחום שיפוטו של בית דין זה.

37. בית המשפט מתבקש לקבל את התביעה ולחייב את הנתבעות לשלם לתובע את התשלומים הבאים:

א. השלמת פיצויי פיטורים בסך 63,322 ₪.

ב. שכר עבור עבודה עבור שעות נוספות בסך 62,152 ש"ח.

ג. מענק פרישה בסכום של 919,002 ₪.

סך הכל 1,044,476 ₪ בצרוף ריבית והפרשי הצמדה מיום הגשת התביעה.

38. על כן יתבקש בית הדין הנכבד להזמין את הנתבעות לדין ולחייבן לשלם לתובע סך של 1,044,476 ש"ח בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כקבוע בחוק. כן יתבקש בית הדין הנכבד להורות לנתבעות לשאת בהוצאות משפט זה ובשכר טרחת עורך דין ובתוספת מע"מ.

28 ליולי 2005

ד"ר למדעים יגאל גולן עו"ד

רשימת מסמכים**נספחים – מצורפים**

1. הצעת עבודה 30/9/1984.
2. קבלה לעבודה 16/12/1984.
3. קבלת קביעות 16/6/1985.
4. הסכם על מעבר לחברת הבת 15/1/1990.
5. הודעה על סיום עבודה 18 יולי 2004.
6. מכתב דרישה מיום 20 ליולי 2004.
7. תשובת יבמ מיום 11 לאוגוסט 2004.
8. טבלה מסכמת של רישום שעות עבודת התובע מיום 11/5/2003 ועד 30/11/2003.
9. תלוש שכר יוני 2004.
10. תלוש שכר מאי 2003.

מסמכים הנמצאים בידי יבמ ישראל או יבמ חיפה

1. רישום כניסה ויציאה לבניין יבמ חיפה בשנת 2003.
2. מסמכים הקשורים במענקי פרישה שנתנה יבמ ישראל לעובדי החברה שפרשו ממנה החל ב 1993.
3. מסמכים הקשורים בנוסחת החישוב של המענקים שנתנה יבמ ישראל לעובדי החברה שפרשו ממנה החל ב 1993.